Pregrada
6. studeni 2012.
Utorak, 10,00 h

Posljednji ispraćaj msgr. Vinka Gregura

Prečasni gospodine, dragi naš župniče Vinko!

Još uvijek odzvanjaju mi riječi pjesme koju ste ispjevali u autobusu na povratku s proslave Stepinčeva u zagrebačkoj katedrali ove godine, samo 13 dana prije odlaska na operaciju. Prve dvije kitice odnosile su se na Vašu mladost provedenu na Kaptolu i Vaše služenje po župama. Tada je uslijedila i treća kitica: „U Pregradi, kraj zagorske katedrale, svoju starost dočekat ću ja, tu mi leži moja sreća sva.“ Da, velečasni, bila je to, kako Vaša, tako i naša želja. Prošlo je tek sedam godina od Vašeg dolaska u Pregradu, u Župu Uznesenja Blažene Djevice Marije. Znam, bilo Vam je teško napustiti Župu koju ste stvorili, župljane s kojima ste dijelili sudbinu tolike godine i doći daleko od rodne ravnice u novu sredinu, među naše siromašne zagorske brege. No, Vi niste pokleknuli, bespogovorno ste slijedili Božju volju. Božjom milošću i uz pomoć župljana koji su Vas dočekali otvorena srca, puno ste doprinijeli rastu naše Župe, kako na svjetovnom, tako i na duhovnom planu.
Ne štedeći se, djelić sebe ugradili ste u svaki župski objekt, počevši od župne crkve, preko kapela, pa do župnog dvora, parka i budućeg pastoralnog centra. Hvala Vam na Vašem trudu i predanju.

- Hvala Vam za svaki Vaš korak, kojim ste svakodnevno, pa i u poodmakloj bolesti, dolazili do ovog oltara, da biste u Misnoj žrtvi čuvali našu vezu s Isusom i učili nas ljubavi prema Bogu i bližnjemu.
- Hvala Vam za sate i sate provedene u ispovjedaonici, za strpljenje, pouke i savjete, kojima ste rušili zidove koji su Bogu priječili ulaz u naša srca, te tako vraćali nadu i mir u naše ranjene duše.
- Hvala za svaki znak križa, koji ste svojim posvećenim rukama u obredu krštenja utiskivali na čela naše djece, beskrajno se radujući svakom novom članu Crkve.
- Hvala Vam za svaki sat vjeronauka, za svaki susret mladih, gdje ste našoj djeci i mladeži, pripremajući ih za primanje sakramenata prve Svete pričesti i Svete potvrde, usađivali moralna i životna načela u njihova srca. Isto tako, hvala za ispraćaje u bračni život naših mladića i djevojaka.
- Hvala za Vašu nesebičnu pomoć ljudima u potrebi, posebno onima koji više nisu znali na koja vrata pokucati, tražeći pomoć.
- Hvala na brizi za stare i nemoćne, bolesne i umiruće, koje ste rado pohodili, te im u svako doba dana i noći, a posebno uoči Božića i Uskrsa, donosili pomirenje, oprost i olakšanje u njihovoj životnoj i smrtnoj borbi.

Ne može se nabrojiti sve što ste darovali Crkvi, ali hvala za sve. Velečasni, hvala što do posljednjeg trena svog života niste napustili svoje župljane. Kad smo Vam u bolnici, nakon operacije sugerirali da odete malo kod svoje obitelji u Koprivnicu, kako biste se odmorili i oporavili, rekli ste: „To ne dolazi u obzir. Ja moram ići doma, moji me župljani čekaju“. No, čekao Vas je još netko. Svi znamo da ste bili veliki štovatelj Majke Božje koja je uvijek bila Vaša zagovornica i pomoćnica i vjerujem da su Vam u najtežim trenucima iskušenja, straha i patnje u ušima odzvanjali stihovi pjesme:

Dok izdaleka, ko sablje bijele
Pozdrave mi drage dijele tornja dva
I Kuna-gora sva,
Netko me želi, netko me čeka,
Netko se bori, moli do vijeka,
Sina Božjeg to je mati,
Braćo Hrvati.

Da, uz pozdrave tornjeva naše zagorske katedrale i šumovite Kuna-gore, uvijek su Vas dočekivale raširene ruke naše nebeske Majke, u čijem ste zagrljaju crpili snagu za svoje životno poslanje. Danas ste se, velečasni, posljednji put vratili pod svodove svoje katedrale, svojim župljanima. Svoj teški križ bolesti donijeli ste hrabro do samoga kraja, Vaš ovozemaljski zadatak je završen. Opraštamo se od Vas s dubokom tugom u srcu, ali i vjerom i nadom u ponovni susret na vratima raja. Sjećat ćemo Vas se u našim molitvama, moleći Gospodina da Vas, za Vaš požrtvovni i nesebični život, nagradi životom vječnim.

Jer veli Knjiga mudrosti: "Pravednik, ako i umre prijevremeno, naći će mir." Jer duljina dana ne čini starost časnom, niti se ona mjeri brojem godina. Već razboritost – to su sjedine ljudske i krepostan život – zrela starost. I jer je ugađao Bogu, On ga je zavolio, i jer je živio među grešnicima, On ga je uzeo k sebi. Stekavši savršenstvo u malo vremena, dugo je živio; i jer mu je duša bila draga Gospodinu, On ga je hitro izbavio od zloće oko njega.

Velečasni, molimo Vas da niti Vi ne zaboravite nas, da budete naš zagovornik na nebu. Neka nas Vaša molitva i blagoslov prate i u budućnosti, kako bismo izrasli u poštene i vrijedne ljude, muževe i žene vjerne svojim obiteljima, svojoj Crkvi i svojoj domovini, što su za Vas uvijek bile najveće životne vrijednosti. Hvala Vam, velečasni Vinko, što ste svoj život podarili Bogu i ovoj našoj pregradskoj župi. Bila nam je čast i radost dijeliti s Vama Vaš život i Vaše svećeničko poslanje. Počivali u miru Božjem!

Na kraju, u ime Župnoga pastoralnoga i ekonomskoga vijeća, te svih župljana župe Uznesenja Blažene Djevice Marije u Pregradi, upućujem iskrenu sućut braći i sestrama te cijeloj obitelji našega dragoga župnika.

Franciska Kancir, članica ŽPV